

בא א מיי' פ"ג מהל'
גירושין ה' א סמך
פסין נט עוש' אה"פ
סמן יו ספיק מה :
בב ב מיי' פ"י מהל'
פס' אדומה ה' ב :

איכא ביניהו דארגיל זה קטטה - פי' למ"ד משום דמסקר
היתה יראה כ"כ לשקר כיון דרחמא ליה ולמ"ד דאמרה
בדמיה כיון דיש קטטה בדבר מועט אמרה בדמיה ול"ג דארגיל היא
כי לעולם יש לחוש שחשק כיון שזנחא ואל"ה ולאח' לא חשק

והלא היא משקרת שחמרה גירשתני
בפני פלוני ופלוני וסילינן לכו
ואמרו להד"מ וי"ל דזה לא היתה
עושה שחשק לומר מה בעלי ואם
יבא חלל מזה ומוה וכל הדרכים
האלו זה : **לא** דברו בקציר אלא
בהוה - ירושלמי למה קציר א"ר
מנח' דלונקא דשכיח שחיה חממה
קודמת בראש של אדם בשעת הקציר
הוא הא דכתיב ויגדל הילד ויהי היום
ויאל אל אביו אל הקולרים ויאמר
אל אביו ראשי ראשי ורבנן אמרי
דריחשא שכחי :

באותה שעה אמרו האשה
שחממה מת בעלי כ' -

משום דחזו דאיכא עיגולא טפי אס'
לא היו מאמינים אותה ואמרי'
לא מהמינין לה במגו שהיתה יכולה
לומר גירשתני למאן דאמר צפ' שני
דכתובות (דף ג' ע"ב) דאמרו דרב
המנונא אפי' שלא בפניו ויש לומר
דאין זה מגו שאם תאמינה לומר מה
היתה אומרת כמה פעמים בדמיה
ולכך אין להאמינה אי לאו משום
דחייש לעיגולא ועוד י"ל דהוא אומר
דאמר שלא בפניו [ממ] אינה מעיזה היינו
דוקא אמרי' דהתם שאומרת אשת
איש הייתי וגרשה אי שיש להאמינה
מטעם דהפה שאמר הוא הפה
שהתיר ואפי' דאיכא איסור דאשת
איש כיון דשלא בפניו (ב) אינה מעיזה
אלא בעלמא לא היתה נלמנת :

ישאין האחין נכנסין לנחלה על
פיה - והא דאמרין בפרק

המפקיד (ב"מ נ"ח) דאמרין בפרק
שמת כולי עלמא לא פליגי דמורידין
קרוב לנכסי שבו מצינן לאוקומי כששמו
בו בשני עדים דאי בעד אחד מיירי
הא אשה דהכא כעד אחד דמיא אפי' א
אין האחין נכנסין לנחלה על פיה
וא"ל מ"מ תקשי אדמוסיק התם
כי פליגי בשלא שמו בו שמת פירוש
בשני עדים אלא בעד אחד דאי לא
שמו בו כלל פשיטא דאין מורידין
וא"ל היכי קאמר שמואל התם
מורידין וי"ל דהכא מיירי לירד ולמכור
והתם מיירי לאכול כדמשמע התם
ולפי זה יש לפרש ששמו בו שמת
היינו בעד אחד ולאכול דאי בשני
עדים אפי' לירד ולמכור וא"ל וא"ל
היכי פליגי בלא שמו בו שמת
דמורידין וי"ל דלא שמו בו שמת
בעד אחד אלא ע"י קול בעלמא
כדאמר' בשילהי דמס' גיטין (דף פ"ג)
כששמו פלוני מפלוני ופלוני מפלוני
והלכו להם למדינת הים ומיהו צפ'
בחרא דכתובות (דף ק"ו) איכא עובדא
כששמו בו שמת ואיירי בשני
עדים ומצינו למימר נמי הכא שאלא לרעת והתם אין מורידין קרוב לנכסיו כדאמר בפרק המפקיד (ב"מ דף נ"ח) וזכור

תוס' חד מקמאי
איבעיא לר' עד אחד
בקטטה מהו ולא
איששויא. ואע"ג דעד
א' ביבמה פסק הרב וי"ל
דנאמן ולא אמרי' כיון
דומנין דנמיא ליה לא
דיקא ופנסבא * שאני
התם דלא מעיקרא נמיא
ליה אבל הכא דירענין
בינו דקטטה [היה]
בינו לבניה ולא דייקא

הנהגות הב"ח
(ב) תוס' ד"ס בנות
וכי' דשלא בפניו נמי
אינה מעיזה :

שיין לקמן ק"ו.

עד אחד בקטטה - קטטה בינו לבניה והלך למדינת הים ובא עד
אחד ואמר מה מי מהימן אי לא : אלפוס שיקרא - בתמיה אס' כרבי
יהודה סבירא להו דאינה נלמנת אפי' בוכה למה הורוה לבנות :
מתני' אלא בבאס מן סקלרי - שכן היה המעשה כדאמר' לקמן
ולא התירו חכמים אלא דוגמתו שהיא

איכא ביניהו דארגיל הוא קטטה איבעיא להו
עד אחד בקטטה מהו * מ"ט דעד אחד מהימן
משום דמילתא דעבירא לאיגלווי לא משקר
הבא נמי לא משקר או דלמא מעמא דעד אחד
מודינן משום * דהיא דייקא ומינסבא והבא
כיון דאית ליה קטטה לא דייקא ומינסבא
תיקו : רבי יהודה אומר לעולם אינה וכו' :
תניא אמרו לו לרבי יהודה לדברך * פקחת
תנשא שומה לא תנשא אלא אחת זו ואחת
זו תנשא ההיא דאתיא לבי דינא * דרבי יהודה
אמרי לה ספדי בעלך קרעי מאניך סחרי מוידך
אלפיה שיקרא אינהו כרבנן סבירא להו אמרי
תעביד הכי כי היכי דלישריה : **מתני'** בית
הלל אומרים * לא שמענו אלא בבאה מן
הקציר ובאותה מדינה וכמעשה שהיה אמרו
להם בית שמאי אחת הבאה מן הקציר
ואחת הבאה מן הוותים ואחת הבאה מן
הבציר ואחת הבאה ממדינה למדינה לא
דברו חכמים בקציר אלא בהוה חזור בית
הלל להורות בבית שמאי : **גמ'** תניא אמרו
להם בית שמאי לבית הלל לרבריכם אין
לי אלא קציר חטים קציר שעורים מגין
ואין לי אלא קוצר בוצר מוסק גורר עורר
מגין אלא מעשה שהיה בקציר והוא הדין
לכולהו הבא נמי מעשה שהיה באותה
מדינה והוא הדין לכולהו ובית הלל באותה
מדינה דשביחו אינשי מירתת ממדינה

למדינה אחרת דלא שביחו אינשי לא מירתת ובית שמאי הבא נמי שביחו
שיירתאמאי מעשה שהיה דאמר רב יהודה אמר שמואל שילפי קציר חטין היו
והלכו עשרה בני אדם לקצור חטין נשכו נחש לאחד מהן ומת ובאת אשתו
והודיעה לבית דין ושלחו ומצאו כדבריה באותה שעה אמרו האשה שאמרה
מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם נימא רבי חנניא בן עקיבא ורבנן בפלוגתא
דבית שמאי וב' הקמפילגי דתניא * לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם
בירדן ובספינה ולא יעמוד בצד זה ויורק לצד אחר ולא יישמש על פני המים ולא
ירכיבם לא על גבי בהמה ולא על גבי חברו אלא אם כן היו רגליו נוגעות
בקרע אבל מעבירם על הגשר אחד ירדן ואחד שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אומר לא אמרו * אלא ירדן ובספינה וכמעשה שהיה לימא רבנן דאמרי
כב"ש ור' חנניא בן עקיבא דאמר כב"ה אמרי לך רבנן אנן דאמרין אף כב"ה
עד כאן לא קאמר בית הלל התם אלא משום דמירתת במקום קרוב מירתת
במקום רחוק לא מירתת. הבא מה לי ירדן מה לי שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אמר לך אנא דאמרי אף לב"ש עד כאן לא קאמרי ב"ש התם אלא
משום דאיהי דייקא ומינסבא מה לי מקום קרוב מה לי מקום רחוק הבא משום
מעשה שהיה בירדן ובספינה דהוה מעשה גזור רבנן בשאר נהרות דלא הוה
מעשה לא גזור רבנן מאי מעשה שהיה * דאמר רב יהודה אמר רב 'מעשה
באדם שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה ונמצא בוית מן
המת תחוב בקרקעית של ספינה באותה שעה אמרו לא ישא אדם מי חטאת
ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה : **מתני'** בית שמאי אומרים תנשא
ותפול כתובתה בית הלל אומרים תנשא ולא תפול כתובתה אמרו להם בית
שמאי התרתם ערוה חמורה ולא נתיר ממון הקל אמרו להם בית הלל מצינו
שאין

שאין (ב"מ דף נ"ח) וזכור

[ג'ל פסמא דער אחד
נ"ט]
[נ"ט זנ' ופ"ג]

[נ"טל כס' ופ"ג]

[פ' פירוש בתי"ס ד"ס
אחת וז']

[ג'ל דרב]

עדיות פ"א פ"ב

[תנינ' כג' תוספתא
דפרס ס"ח]

שבת פ' תנינ' כג'
[תוספתא שם ע"ט]

תנינ' כג'

[עדיות פ"א פ"ב]

